

ศาลอุทธรณ์

หมายเลขดำที่ ผบ.๒๘๕๒/๒๕๖๐

โจทก์ประกอบการ ...

โจทก์ประกอบการธนาคารพาณิชย์และให้จำเลยที่ ๑ ทำสัญญากู้ยืมเงินและสัญญาเบิกเงินเกินบัญชี โดยเรียกดอกเบี้ยเป็นค่าตอบแทนตามทางการค้าปกติของตน โจทก์จึงอยู่ในฐานะผู้ให้บริการ และเป็นผู้ประกอบธุรกิจตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓ และพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๓ ส่วนจำเลยที่ ๑ แม้เป็นผู้รับบริการ แต่จำเลยที่ ๑ ขอสินเชื่อทั้งสองประเภทจากโจทก์เพื่อนำไปใช้เป็นทุนหมุนเวียนในการประกอบกิจการ โดยมีบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อมซึ่งจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม พ.ศ. ๒๕๓๔ เพื่อช่วยเหลือให้อุตสาหกรรมขนาดย่อมได้รับสินเชื่อจากสถาบันการเงินเป็นผู้ค้ำประกัน พฤติการณ์แห่งคดีจึงเชื่อได้ในชั้นนี้ว่า จำเลยที่ ๑ แสวงประโยชน์โดยตรงทางธุรกิจจากสินเชื่อที่ได้รับจากโจทก์ จำเลยที่ ๑ จึงมิใช่ผู้บริโภค แต่อยู่ในฐานะเป็นผู้ประกอบธุรกิจตามนัยบทบัญญัติดังกล่าว เมื่อโจทก์ฟ้องขอให้บังคับจำเลยที่ ๑ ชำระหนี้ในมูลหนี้ตามฟ้อง โดยให้จำเลยที่ ๒ ร่วมรับผิดชอบในฐานะผู้จำนอง มิใช่คดีแพ่งระหว่างผู้ประกอบการธุรกิจกับผู้บริโภคซึ่งพิพาทกันเกี่ยวกับสิทธิหรือหน้าที่ตามกฎหมายอันเนื่องมาจากการบริโภคสินค้าหรือบริการตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓ (๑) ทั้งไม่เข้าเกณฑ์เป็นคดีผู้บริโภคตามมาตรา ๓ (๒) ถึง ๓ (๔)

วินิจฉัยว่าไม่เป็นคดีผู้บริโภค

